

گولېژېرېك له وټه ناوازه كاني

سین قیمیم

دەربارەى خوښونىادنان

کوڅکړنه وه و ټاماده کړنى
حه مزه بوللو شى

وه رگېراني
قاسم سه لام

ناوی کتیب: گولبژیریک له وته ناوازه کانی ئین قهیم

کوکردنه وه و ئاماده کردن: حه مزه بوللوشی

وه رگی پانی: قاسم سه لام

پیداچوونه وهی: سیروان مه حمود

دیزاینی بهرگ: ناوهندی رینوین

دیزاینی ناوه وه: زه رده شت کاوانی

نۆبه تی چاپ: یه که م ۲۰۲۱

چاپ: ناوهندی رینوین

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

ژماره ی سپاردن: له بهرپوه بهرایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان

ژماره (۲۰۲۸) ی سالی (۲۰۲۱) ی پی دراوه.

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بو ناوهندی رینوین ©

ناوهندی رینوین

07511408868 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com

renwen2009@yahoo.com

سلیمانی - بازاری ئاوباریک - نهۆمی یه که م

بهرامبه ر کاسۆمۆل - دوکانی ژماره (۶۶)

گولېژېرېك له وټه ناوازه كاني

ئېبن قەيىم

دەربارەى خوښادنان

كۆكردنه وه و ئاماده كردنى

خەمزە بوللوشى

وەرگېرانى

قاسم سەلام

پېشه کي وه رگير

به ناوی په روه ردگاری به رزو مه زن. سه لات و سه لام له سه ر خوښه ويست
و ياروياوهر و شوينکه وتوواني تا پوڅی دوايي.

خوښه ويستان!

ئيبن قه ييم په کيکه له و زانا گه ورانه ی که کاريگه رييه کی قوولی له سه ر
ناخ و دهر وونی مندا دروست کردووه. هه رکاتی کتيبيک، ياخود په يقیکی
نوم ده که ويته به رچاو، نه و قه ناعه ته م بو دروست ده بی که نه م زاته
مه زنه زور جوان خوی ناسيوه. چيژيکی زور له په يقينه کانی ده به م.

له پياوچاکانم بيستووه و له نووسينه کانيانم خویندو ته وه که به شيک
له و گوشتارانه ی دوستانی خوا ده یلین، ياخود ده یخه نه سه ر په رهی کاغه ز،
ئيلهامگه لی ئيلاهيین. واته: نه وه خوا خو یه تی نه و قسه شیرين و ناسک
و پر له نه وينانه ده خاته سه ر زمانيان. بویه ته ماشا ده که ين دوا ی نه و
هه موو ساله له مردنيان، که چی هيشتا نووسين و قسه کانيان له نيو ئيمه دا
زيندوون و به زيندوييش ده ميننه وه.

به ريزان! نه م کتيبه کوکه ره وه ی چه ند و ته و په يقينيکی (ئيبن قه ييم) ه
له چه ند بواړيکی جيا جيا ی په پوه ست به دنيا و دواړو ژی هه ري به کيکمان.
ناماده کاری کتيبه که چه ند ناوونيشانيکی ناماده کردوون، پاشان له ژير
هر ناوونيشانيکدا چه ند و ته يه کی (ئيبن قه ييم) ی ريز کردوون. منيش

دواى ئه وهى خوښنډمه وه و کاريگه ريبى له سهر ناخ و دهر وونم دروست کړ،
برپارم دا وهر يان بگيرم و پاشان هه ولې به چاپگه يانډنيان بدهم.

له کاره که مډا هه ولم داوه وشه و دهسته واژه ی ئه ووتوى تيدا به کار
بيټم که هه موو ئاست و ته مه نه جياوازه کان تيى بگهن و ليى حالى بن.
بو وهر گيرانى ئايه ته کانيش، گه راومه ته وه سهر پوخته ی ته فسيري ناميى
ماموستا موده پريس.

سهره پای ئه وه، له پيناو به هره مه نډکردنى زياترى خوښنه ر، له سهره تاي
کتیبه که دا کورته يه کم له ژيان و به سهرهاتى ئه و زاته به پريزه (ئيبن قه ييم)
زياد کړدووه، جگه له مه ش، بو زياتر پروونکړدنه وهى هه نډى دهسته واژه،
چهنډ په راويزيکم له خواره وهى نوو سيوه.

ماوه ته وه بليم ناوونيشانه عه ره بيه که به م شيوه يه يه: (من أقوال
إبن القيم في تطوير الذات) واته: له قسه کانی ئيبن قه ييم دهر باره ی
خوښه ره وپيشبردن. به لام من خوښيادنانم پي په سندتر بوو له
خوښه ره وپيشبردن. له کوټا ييدا ناوونيشانه کوردييه که م به م شيوه يه يه
ئيستالى کړد و ئاوام پي گونجاوتر بوو.

کاري هيچ به نياده ميکيش بي که مووکورې و ناته واوى نيه. ئوميدى
قه بولى لاي په روه ردگار ده خوازم. هيوام وايه له که موکوورپيه کانم ببورئ
و بمخاته به ر په حمه تي بيسنوورى خوئ. پشتيوان به خوا هه رکه سيک
بيخوينيته وه، هه ست به گورانکاری و چيژ و شيريني ده کات له ناخيدا.

ئېبن قه ييم له چەند دېرېکدا

ناو وړه چه له کی:

زانای فه قیه و ئیمام و موفتی و نه حوی، شه مسه ددین ئه بو عه بدوللا
موحه ممه دی کوری ئه بو به کری کوری ئه ییوبی کوری سه عدی کوری
حه ریزی کوری مه کی زورعی پاشان دیمه شقی حه نه لییه.

ناوبانگ و شوره تی:

ئهم ئیمامه به ریزه له نیو زانایانی پیشین و دوایین به (ئېبن قه ييم)
ناوبانگی دهر کردووه، هه ندیکیان (جهوزی)شیان بو زیاد کردووه،
به تاییه ت له نیو زانایانی دوایین.

هوکاری ناوده رکردنی به م ناسناوه وه، ده گه رپته وه بو باوکی، باوکی
(ئه بو به کری کوری ئه ییوب) ماوه یه کی زور به رپوه به رو سه رپه رشتیاری
قوتابخانه ی جهوزیه بووه له شاری (دیمه شق). پیی گوتراوه:
(سه رپه رشتیاری جهزویه - قیّم الجوزیه).

له دایکبوونی:

به گویرهی ئه وهی مه راغی له (طبقات الاصولیین) دا باسی ده کات،
ئیب قهیم له سالی شه شهسهد و نه وه دوپه ک، له پوژی حه وته می مانگی
سه فهر، له شاری دیمه شق هاتوته دونیاوه.

خیرانه کهی و چۆنیه تی گه وره بوونی:

ئیب قهیم له ژینگه یه کی پر له زانستدا گه وره بووه، په حمه تی
خوای لی بی، له ژینگه یه کی له بار بو فیروونی زانست چ وهک قوتابی،
چ وهک ماموستا گه شهی کردووه و پیگه یشتووه. باوکی وهک ئه وهی
ئیب و که سیر باسی ده کات: (شیخ و سالح و عابید و لیبراو بو خوا، ئه بو
به کری کوری ئه ییوبی کوری سه عدی زورعی حه نبه لییه، هه لسورینه ری
مه دره سه ی جهوزیه بووه. پیاویکی سالح و خواپه رست و خاوهن فزل
بووه، شتی له (دلائل النبوة) ی له ره شیدی عامر بیستووه و خویندووه. هه ر
له مه دره سه ی جهوزیه له شهوی یه که شه ممه، نوژده ی مانگی زیلحیجه، به
مردنیکی له ناکاو دنیا جی دیلی و وه فات ده کات. بو پاشنیوه پوژی پوژی
دواتر نویژی له سه ر ده کری و له (باب الصغیر) دا ده نیژری. خه لکیکی زور له
ناشتیدا ئاماده ده بن و به باشه و چاکه باسی ده که ن و ستاییشی ده که ن،
په حمه تی خوای لی بی^(۱).

(۱) البداية والنهاية (۹۵/۱۴).

ئيبن قه ييم له ژير چاودير ي باوكيدا ژياوه و لاي ئه و قوتابي بووه،
 سه رچاوه و كتيبېه كاني ژيان نامه، جگه له باوكي باسيان له هه ندي له
 نه نداماني خيزانه كه ي ئيبن قه ييم كړدووه، بو نموونه زه ينودد يني
 براي، ناوي: (زه ينوددين ئه بولفه رج عه بدوره حمان) ه، دوو سال دواي
 شه مسه ددين - ئيبن قه ييم - ي براي له دا يك بووه، يه كي ك بووه له شيخه كاني
 ئيبن و رجه بي حه نبه لي، له شه وي يه كشه ممه، هه ژده ي مانگي زيلحيجه ي
 سالي (۷۶۹) ك له ديمه شق وه فاتي كړدووه. له گوړستاني (باب الصغير) دا
 نيژ راوه.

يه كيكي ديكه له نه نداماني خيزانه كه ي كه باسي كراوه، بر يتييه له
 كوره براكه ي (برازا كه ي) عيماده ددين. عيماده ددين ئيسما عيك ئه بولفيداء
 كوپي زه ينوددين عه بدوره حمان. يه كي بووه له كه سا يه تييه ديار و
 به رچاوه كان، دواتر زور به ي كتيبېه كاني نيو كتيبخانه ي ئيبن قه ييمي مامي
 ده كه ويته ده ست ئه و. له پوژي شه ممه، پازده ي مانگي رجه بي سالي
 (۷۹۹) ك وه فاتي كړدووه.

يه كيكي ديكه له نه نداماني خيزانه كه ي بر يتييه له عه بدولاي كوپي.
 له سالي (۷۲۳) ك له دا يك بووه. له سالي (۷۵۶) ك وه فاتي كړدووه، زور
 زيره ك و بيرتيژ بووه، به دوو پوژ سورپه تي ئه عرافي ئه زبه ر كړدووه، له
 سالي (۷۳۱) ك واته: ئه و كاته ي ته مه ني ته نها نو سال بووه، وه ك پيشنو يژ
 به ئه زبه ركراوي قورپاني له نو يژدا بو خه لكې خو يندووه. دواي وه فاتي
 باوكي، ئه ركي وانه گو تنه وه له (الصّدرية) ده خاته ئه ستوي خو ي.

يه كيكي ديكه له نه نداماني خيزانه كه ي بر يتييه له ئيبرا هيمي كوپي.
 ئيبرا هيم فهقيه و نه حوي و مو تقين بووه، له سالي (۷۱۶) ك له دا يك بووه
 و له سالي (۷۶۷) ك وه فاتي كړدووه. غيلم و زانستي له باوكي و غه يري

باوكيشى وهر گرتووه، له (الصَّدرية) دا ههم وانهى گوتوته وه و ههم
فه توى داوه. به باشه و چاكه ناو و شوره تى له نيو خه لكيدا بلاو بوته وه،
له سهر رپچكه ي باوكى پوشتووه، له زانستى (نه حو) دا ده ستيكى بالاي
هه بووه، نه لفييه ي ئيبين ماليكى له كتيبيكدا به ناوى (إرشاد السالك إلى حلّ
ألفية ابن مالك) شهر كردووه، پياويكى دهوله مهند و خاوهن سهروهت و
سامان بووه، ماليكى زورى دوى خوى جى هيشتووه، به نزيكه ي هزار
درهم هه ژمار كراوه.

يه كى له شته سهير و سه مهره كاني نه و كوره ي ئيبين قه ييم نه وه يه، له
وانه گوتنه وه دا كيشه و ململانيى له گهل ئيبين و كه ثيردا هه بووه، جاريكيان
ئيبين و كه ثير پيى ده لى: (له بهر نه وه ي من نه شعهريم، كه يفت به من نايه!)
نه ويش به ئيبين كه ثير ده لى: (نه گهر له سهرت تاوه كوو پيى (شه عر) پيى،
خه لك باوه ر به و قسه يهت ناكات كه ده لى نه شعهريم، له كاتيكا ئيبين و
تيمييه شيخ و ماموستات بووه!)^(۱).

خوازيار بوونى بو زانست، گه شت و گه رانه كاني،

بيا هه لگوتنى له لايه ن زانايان:

نه وه ي له كتيبه كاني ئيبين قه ييم قوول بيته وه، ده بينى زانست و
ماريفه تى نه و زاته له بواره جورا و جوړه كاني وهك: (يه كخواپه رستى،
فيقه، ئوسول، فهرمووده، ته فسير، زمانه واني، پزيشكيى، نه حو، فه رائيىز،
كه لام، ته زكييه) ده ريايه كى بيكه ناره. هه ريه كى له و زانايانه ي ژيانى
نه ويان نوو سيوه ته وه، نه و شاهيدييه يان بو داوه.

(۱) الدرر الكامنة (۶۰/۱).

ئيبين و كه ٿير كه يه كيڪه له قوتابيهه کاني ٿه و، دهر باره ي ٿه و گوتوويه تي:

(فه رمووده ي بيستووه و وهر گرتووه، سه رقالي زانست بووه، له زانسته جو راو جوړه کاند ا زه برده ست بووه، به تاييه ت زانستي ته فسير و فه رمووده و ئوسول. له و کاته ي شيخولئيسلام ئيبين و ته يمي له سالي (۷۱۲) ک له ولا تي مسر ده گه پڙته وه تا ٿه و کاته ي وه فات ده کات، ئيبين قه ييم په يوه ندي توندو ٽولي له گه لدا دروست ده کات و پڙيه وه په يوه ست ده بي. زانست و زانياريه کي زوري لي وهر ده گري و شتي زوري ليوه فير ده بي، ده يخاته سه ر ٿه و زانست و زانياريه ي پيشتر به ده ستي هي ناوه. تا وای لي دي له زوبه ي زانسته کاند ا ده بيته يه کي له كه سه ده گمه ن و ناوازه کان)^(۱).

ئيبين ناسره دديني ديمه شقي گوتوويه تي:

(ئيبين قه ييم له زوربه ي زانسته کاند ا زاتيکي زه برده ست بووه، به تاييه ت ته فسير و ئوسولي مه نتوق (وتراو) ئوسولي مه فهم)^(۲).

ئيبين ره جه بي حه نه لي گوتوويه تي:

(ئيبين قه ييم له مه زه هدا فه قيه بوو، ناوي دهر کردبوو، فه توای دها، په يوه ست بوو به ئيبين ته يمي. له زانسته ئيسلامييه کاند ا خاوه ن هونه ر بوو. هه روه ها له ته فسيري قورٿان و ئوسول و فه رمووده و مانا کاني

(۱) البداية والنهاية (۲۰۲/۴).

(۲) الرد الوافر على من زعم أن من سمى ابن تيمية شيخ الإسلام فهو كافر، ص ۳۵-۳۶.

فه رمووده و فیهه، زانا و شاره زا بوو. هه لپنجانی هیڼده ورد و ده قیقی ده کرد، کهس له و پرووه وه نه یده گه یشتی، به هه مان شیوه له عهره بی و زانستی که لام و نه خو، جگه له وانه ش دهستیکی زور بالای هه بوو. هه روه ها زور زانا و شاره زا بوو به زانستی به ره و خواچوون و قسه کانی ته هلی ته سه وف و ئامازه و ورده کارییه کانیان. له هه زانستیکی له و زانستانه ی باس مان کرد، دهستیکی بالای هه بوو^(۱).

شه وکانی له باره یه وه گوتوو یه تی:

(ئیب قه ییم زاتیکی بوو له زانسته جورا و جوره کاند زور شاره زا بوو، زور له پیش نزیکانی خو یه وه بوو، ناوبانگ و شوره تی به هه موو لایه کدا بلاو بوو بوو یه وه. ماریفه تی ته و به رامبه ر مه زه به کانی پیشین زور قوول و فراوان بوو)^(۲).

سیوتی گوتوو یه تی:

(ئیب قه ییم ته هلی نووسین و مونا زه ره و هه لپنجان - استنباط - بوو، له ته فسیر و فه رمووده و ته سل و لقو پوپه کانی شهرع و عهره بی، بوو به یه کی له پیشه وا و ئیما مه گه وره کان)^(۳).

(۱) ذیل طبقات الحنابلة (۴۴۸/۲).

(۲) البدر الطالع (۱۴۳/۱).

(۳) بغیة الوعاة (۶۳/۱).

سهره پای نه وهی باس کړا، له ژيان نامه یدا ده بينين ئيبن قهيم بو
به ده سته پنانی زانست و زانیاری گه شت و گه پانی زور نه بووه. له وانه یه
هوکاره که ی بگه رپته وه بو هم چهنه خاله ی خواره وه:

۱- دیمه شق که شوینی نیشته جیوونی ئيبن قهيم بو، له و کات
و ساته دا که نه وی تیدا ژیاوه سهرچاوه ی به ده سته پنانی زانسته
جوړاو جوړه کان بوو. قوتابخانه ی زوری لی بوو، ژماره یه کی زور ماموستا
و شیخی گه وره ی تیدا ده ژیان، بویه جی سهرسوورپمان نییه نه گهر
بگوترئ: دیمه شق له و سهرده مه دا شوین و مه ئوای زانایان بووه. زانایان
و زانستخوازانی شوینه کانی دیکه بو فیروون و زیادبوونی زانست و
ماریفه تیان ده هاتنه دیمه شق.

۲- شیخولئیسلام ئيبن و ته یمیه یه کی بوو له و زاتانه ی هاته دیمه شق
و له وی مایه وه. (ئيبن قهيم) یش نه وه نده له لای مایه وه، نزیکه له باره ی
په یوه سته بوونی ئيبن و لقه ییم به ئيبن و ته یمیه وه بگوترئ: ماوه یه کی
دریژ خو ی بو ئاو خوار دنه وه له ده ریای ئيبن و ته یمیه دا یه کلا کرده وه و
بوو به قوتابی نه و.

۳- یه کیکی دیکه له هوکاره کانی گه شته کردنی ئيبن و لقه ییم له پیناو
به ده سته پنانی زانست، ده گه رپته وه بو نه وهی که نه و له سهرده می
کوکر دنه وه و نووسینه وه ی زانسته ئیسلامیه کاند ژیاوه، بویه زور سوودی
له نووسین و کتیه کانایان بینوه، هر وه ک له کتیه کانیدا دهر ده که وی^(۱).

۳- هوکاریکی دیکه بریتیه له وهی که نه و سهره تا زانست و زانیاری

(۱) شیخ به کر نه بو زید له کتیه کی سهر به خو دا سهر ژمیړی نه و سهرچاوانه ی کردوون
که ئيبن قهيم شتی لیوه نه قل کردوون، بریتین له (۵۶۹) کتیب.

له باوکی وهر ده گرت، وهک پيشتر باسماں کرد، باوکی هه لسورپينه ر و بهرپوه بهری مه دره سه ی جه وزيه بوو. که سی له شاری خویدا بتوانی زانست و زانیاری به ده ست بیڼی و هوکاره کانی بو پرده خسی، بی نیاز ده بی له وهی دوور بکه ویته وه.

ئه مه ش ئه وه ناگه یه نی که ئیبن قه ييم له پیڼاو به ده سته یڼانی زانست گه شت و گه رانی نه کردی، به لکوو (زیاتر له جاریک چو ته شاری قاهره)^(۱)، له چوونه کانی بو میسر سوودی زوری بینوه، وهک خو ی گوتوویه تی: {له میسر دا له گه ل گه وره ترینی ئه و که سانه ی دیار و ناسراو بوون به زانست و زانیاری، گفتوگو و مونا زه رهم کرد}^(۲).

به هه مان شیوه زیاتر له جاریک چو ته ولاتی حجاز. یه کی له و به لگانه ی که ده یسه لمینن ئیبن قه ييم سه فهری ولاتی حجازی کردووه، بریتیه له کو تا قسه کانی له پیشه کی کتیبی (مفتاح دار السعادة)، له ویدا گوتوویه تی: {(پیشتر هه ندی قسه ده کات، پاشان ده لی): ئه م فته ح و کرانه وه خوا ییه م له کاتی مانه وه و لیبران و خو یه کلا کردنه وه م بو خوا له مال ه کهیدا بو پیش هات. به شیوه یه ک که نه فسی زه لیل کردی خو م به هه ژاری و زه بوونی خسته پیش ده رگا که ی، له و ی (واته: له مال ه کهیدا) به یانیان و ئیواران خو م ده خسته بهر شنه پای ره حمه تی ئه و، به راستی بیئومید نابی که سی هه موو ئومیدی له سه ر ئه و هه لچنی و هه موو حاجه ت و پیوستیه کانی بخاته به رده م ئه و}.

(۱) السلوك لمعرفة الملوك (۸۳۴/۲).

(۲) هداية الحیاری (۸۷).

به لگه یه کی دیکه له سهر ئه وه ی که گه شتی ولاتی حیحازی کردووه:

{له پوژانی مانه وه مدا له شاری مه کهکه دوو چاری چه ند نه خو شیه کی جوړاوجوړ بووم، له ویش ههر وهک شاره کانی تر هیچ دکتوریک نه بوو، بویه به ههنگوین و ئاوی زه مزه م چاره سهری خو م ده کرد، له م دووانه دا شیفا و چاره سهری سه رسووړه ی نه رم به دی کرد} (۱).

ئهو زانا به پیزانه ش که ژیانی ئه ویان نووسیوه ته وه، باسیان له چوونی ئهو بو ولاتی حیحاز کردووه. وهک ئیبن رهجه بی قوتابی ئهو، نووسیویه تی: {چه نده ها جار حه جی کردووه. له مه کهکه دا ماوه ته وه. خه لکی مه کهکه به سه رسووړمانه وه باسی عیبادت و ته وافی زوری ئه ویان گیراوه ته وه} (۲).

جیی خو یه تی باسی ئه وه بکه ین که ئیبن قه ییم زور پیداگر بووه له سهر ئه وه ی له گه شت و گه رانه کانیدا سوود له کات بیینی، زانراوه له پړگادا و له و شوینانه دا که سه فه ری بو کردوون، هه رچه نده دووریش بووبی له کتیبخانه که ی و نیشتمان و زیدی خو ی، که چی کتیبی تیدا نووسیون. له و کتیبانه ی که له ماوه ی گه شته کانیدا نووسیونی، بریتین له: (مفتاح دار السعادة ومنشور ولاية العلم والإرادة)، (زاد المعاد في هدي خير العباد)، (بدائع الفوائد)، (روضة المحبین ونزهة المشتاقین)، (تهذيب سنن أبي داود)، (الفروسیة). دووریش نییه دوا ی گه رانه وه ی یان نیشته جیبوونی له و شوینه ی که سه فه ره که ی بو کردووه، چاوی به هه ندی شوینی ئهو

(۱) ص ۱۱۷- به هه مان شیوه له کتیبی (مدارج السالکین) (۵۷/۱) باس له گه شتیکی خو ی

دهکات بو ولاتی حیحاز.

(۲) ذیل طبقات الحنابلة (۴۴۹/۲).

نووسراوانه دا گېرا بېته وه، يان له هه نډې ټه و کتېبانه ی نه قل کړدې که له کاتی نووسیندا له گه ل خو ی بردوون.

مامو ستاکانی:

ئیمامی ئېبن قه يېم موتالای زور بوو، ماریفه تی فراوان بوو، له وانه یه یه کی له هوکاره کانی ټه مه ش بریتی بی له وهی مامو ستای زوری بوون، هه روه ها هونه ری جوړاو جوړی بوون بو وهرگرتنی زانست لیان، هه ریبه ک له و مامو ستایانه خاوه نی زیره کی و پسپوړی جوړاو جوړ بوون، به تاییه ت یه کی له و شیخانه ی که زور سوودی لی بینون، بریتییه له ئېبن و ته یمیه. ئېبن قه يېم هه موو هوکاریکی ره خساندبوو بو وهرگرتنی زانست له ئېبن و ته یمیه، له وانه یه گه وره ترین هوکاریش مانه وه و په یوه ستبوونی بی به ئېبن و ته یمیه تا کو تایی ژیانی.

ئېبن و ره جهب گوتوویه تی:

(چه نډین جار توووشی به لا و تاقیکردنه وه و ټه زیه ت بووه، کو تا جاریش به نډکردنی بوو به ته نیا له گه ل شیخ ته قیه ددینی مامو ستای له قه لا، له وئ نازاد نه کرا مه گه ر دوا ی مردنی مامو ستاکه ی)^(۱).

(۱) ذیل طبقات الحنابلة (۲/۴۴۸).

ئېبن و حه جهر گوتوويه تی:

(دوای ټه وهی سووکایه تی پی کرا، له گهل ئېبن و ته یمیه ی ماموستای له قه لادا به ند کرا، له سهر پشتری وشتی به قامچیلیدراو دهیانگیرا، کاتی ماموستاکه ی وه فاتی کرد، ئنجا ئازاد کرا)^(۱).

سهره تای په یوه نديکردن و په یوه ستبوونی ئېبن قه يېم به ئېبن و ته یمیه وه ده گه رېته وه بو ټه و کاته ی که ئېبن و ته یمیه له سالی (۷۱۲) ک هاته دیمه شق. ټه م په یوه ستبوون و له لمانه وه یه ی دهوامی کیشا تا ټه و سالی ئېبن و ته یمیه تییدا وه فاتی کرد، واته: سالی (۷۲۸). که واته: به یه که وه بوونیان (۱۷) سالی خایاندووه، له و ماوه یه دا زانست و زانیاریی زوری لی وهر گرتووه، زوریش پیی کاریگر بووه، کتیبگه لیکی زوری له لا خویندووه. گرنګترینی ټه و کتیب و نووسراوانه، وه ک سه ده فی ئاماژه یان پی ده کات، ټه مانه ی خواره وهن:

{المحرر، المحصول، (الأحكام) ی سه یفی ئامه دیی، (الأربعین)، (المحصّل)، زوریکیش له و کتیبانه ی له لا خویندووه که له نووسینی ئېبن و ته یمیه خویه تی}^(۲).

له ماموستاکانی دیکه ی ئېبن قه يېم:

- أبو العباس، أحمد بن عبدالرحمن بن عبدالمنعم بن نعمة النابلسي الحنبلي ناسراو به: (الشهاب العابر)، سالی (۶۹۷) ک وه فاتی کردووه.

(۱) الدرر الكامنة (۲۱/۴).

(۲) الوافي بالوفيات (۲/ ۲۷۰ - ۲۷۱).

- اسماعيل، مجد الدين بن محمد الفراء الحراني، سالی (۷۲۹) ک وه فاتى کردووه. ئيبن قه ييم دواى باوکى فه پائيزى له لای ټه و ماموستانيه څو ښودووه، هه روه ها ټه مانه شى له لا څو ښودووه: فيقه، (مختصر ابي القاسم الخرقى)، (المقنع) ى ئيبن قودامه، به شيكى زورى (الروضة) ى ئيبن قودامه.

- محمد شمس الدين، أبو عبدالله بن أبي الفتح البعلبكي الحنبلي، سالی (۷۰۹) وه فاتى کردووه. ټه مانه ى له لا څو ښودووه: عه ربه ى، (الملخص) ى ټه بولبه قا، (الجرجاني)، (ألفية ابن مالك)، زوربه ى هه ره زورى (الكافية الشافية)، هه ندى له كتيبي (التسهيل).

- محمد صفي الدين بن عبدالرحيم، بن محمد الأرموي الشافعي، سالی (۷۱۵) وه فاتى کردووه. ئوسولى فيقه و عه قيده ى له لا څو ښودووه، له گه ل زوربه ى هه ره زورى: (الأربعين) و (المحصل).

- محمد شمس الدين، أبو عبدالله بن مفلح بن مفرج المقدسي الحنبلي، سالی (۷۶۳) وه فاتى کردووه. يه كى بوو له و ماموستانيه ى كه ئيبن قه ييم له زوربه ى مه سه له كاندا ده گه رايه وه لای و پرسى پى ده كرد.

- يوسف جمال الدين، أبو الحجاج بن زكي الدين عبدالرحمن القضاعي المزي، سالی (۷۴۲) وه فاتى کردووه. ئيبن قه ييم له زياتر له شوينيك له كتيبه كانيدا ستاييشى ټه و ماموستانيه ى ده كات و به (شيخنا) واته: (ماموستامان) وه سفى ده كات. وه ك له كتيبي (الفروسيه) لا (۸۷) دا گوتوو يه تى: (ماموستامان ټه بو لحه ججاج حافظ... هه والى پى داوين).

قوتابيه کانی:

وهک گوتراوه: قوتابی لاپه پره په که له ماموستانه کی، ئېبن قهېم
 نه وه نده شانازی و گه وره یی به سه که قوتابيه کانی له ئیمامه دیار و
 ناسراوه کانن، گه وره پیاوانی بژارده ن، به که سانی خاوه ن فزل و ته قوا و
 زانست شاهیدیان بو دراوه، له به ناوبانگترینی قوتابيه کانی:

- زانا و حافظ و پاقه کاری قورپان، عیماده ددین ئیسماعیل نه بولفیدای کوری
 عومه ری کوری که تیری نه لقورشى شافيعی، له سالی (۷۷۴) وه فاتى کردووه.

ئېبن و که تیر څوی باسی څوی ده کات و ده لئ: (من له هاوړئ هره
 نزیکه کان و څو شه ویستترینی خه لکی بووم له لای)^(۱).

- عه للامه عه بدوره حمان زهینه ددین، نه ولفه ره ج کوری نه حمه دی کوری
 عه بدوره حمان، ناسراو به: (ئېبن په جبهی حه نبه لی) له سالی (۷۹۵) ک
 وه فاتى کردووه. ئېبن و په جبه زور به جوانی باسی ژیانی ماموستانه کی
 کردووه و دهرباره ی گوتوویه تی: (به ر له وه فاتى به زیاتر له سالیک،
 په یوه ست بووم به مه جلیس و دانیشتنه کانی. قه سیده ی (النونیه) م له
 بابته تی سوننه ت له لا خویند. هه روه ها چه ند شتیکی دیکه له نووسراو و
 کتیبه کانی و جگه له مانه شم له لا خویند)^(۲).

- یه کیکی دیکه له قوتابيه کانی، عه للامه موحه ممه د شه مسه ددین
 نه بو عه بدوللا کوری نه حمه دی کوری عه بدولهادی ئېبن قودامه ی
 مه قدسییه. له سالی (۷۴۴) وه فاتى کردووه.

(۱) البداية والنهاية (۲۰۲/۱۴).

(۲) ذیل طبقات الحنابلة (۲/۴۴۸ و ۴۵۰).

ئېبن و پرجه ب باسی ئېبن قودامه ی کردووه و به یه کیک له قوتابییه کانی ئېبن قهېم هه ژماری کردووه، له باسوخواسی ژیانیدا ده لئ: (که سانی خاوه ن فەزل و گه وره ئەم زاته یان به گه وره ده گرت و ده بوونه قوتابی ئه و، وه ک: ئېبن عه بدولهادی و غه یری ئه ویش)^(۱).

- عه للامه موحه ممه دی کوری یه عقوبی کوری موحه ممه دمه جده ددین، ئە بو تاهیر فه یروژ ئابادی شافیعی، خاوه نی فره هه نگه به ناو بانگه که، سالی (۸۱۷) وه فاتی کردووه.

شه وکانی له باره یه وه گوتوو یه تی: (سالی (۷۵۵) چوو ده دیمه شق، بوویه قوتابی ته قی سوبوکی و کوومه لیکی دیکه ی زۆر، که ژماره یان له سه د زانا زیاتره، وه ک: ئېبن قهېم و ئە وانه ی له چینی ئه ون)^(۲).

نووسراوه کانی:

شیخ به کر ئە بو زید پرهمه تی خوای لی بی به دوا داچوونی وردی بو ناوی دانراو و نووسراوه کانی ئېبن قهېم کردووه، گه یاندوو یه تییه (۹۶) کتیب. زۆر به وردی و تیروپری باسی کتیبه کانی کردووه و پیناسه ی کردوون، ئاگاییشی داوه سه باره ت به و کتیبانه ی به هه له دراونه ته پال ئېبن قهېم و هیی ئه ویش نین.

(۱) ذیل طبقات الحنابلة (۲/ ۴۴۷ و ۴۵۰).

(۲) البدر الطالع (۲/ ۲۵۴).

کتیبه چاپکراوه کانی بریتین له:

- ۱- اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعطلة والجهمية.
- ۲- أحكام أهل الذمة، هه ر له م کتیبه دا (شرح الشروط العمرية) ی وه ک کتیبیکی سهر به خو دهر هیئاوه.
- ۳- (أحكام المولود) یان (تحفة المودود).
- ۴- أسماء مؤلفات ابن تیمية.
- ۵- إعلام الموقعین عن رب العالمین.
- ۶- إغاثة اللهفان في حکم طلاق الغضبان.
- ۷- بدائع الفوائد، له نیو ئه م کتیبه شدا دوو کتیبی تر به شیوه ی سهر به خو دهر هاتوون، که بریتین له: (تفسیر المعوذتین) و (ذم الحسد وأهله).
- ۸- التبیان في أقسام القرآن، ناوی دیکه شی هه ن وه ک: (أقسام القرآن) و (إیمان القرآن).
- ۹- تهذيب مختصر سنن أبي داود.
- ۱۰- جلاء الأفهام في فضل الصلاة والسلام على خير الأنام.
- ۱۱- جواب في صیغ الحمد.
- ۱۲- الجواب الكافي لمن سأل عن دواء الشافي، ناسراوه به (الداء والدواء).
- ۱۳- حادي الأرواح إلى بلاد الأفراح، ناسراوه به (صفة الجنة).
- ۱۴- حکم تارك الصلاة.

- ۱۵- الرسالة التبوكية، له ژيړ ناوونيشانى: (تحفة الأحاب في تفسير قوله تعالى: المائدة) چاپ کراوه، هه روه ها به ناوونيشانى: (زاد المهاجر إلى ربه) چاپ کراوه.
- ۱۶- روضة المحبين ونزهة المشتاقين. هه ر له م کتیبه دا کتیبی (ذم الهوى واتباعه) دهر هاتووه.
- ۱۷- الروح. کتیبی (الرسالة القبرية في الرد على منكري عذاب القبر من الزنادقة والقدرية) ی لی دهر هاتووه، هه روه ها له گه ل کومه لیک نامیلکه شدا به یه که وه به ناوونيشانى (الهدية السعيدية فيما جرى بين الوهابية والأحمدية) چاپ کراوه.
- ۱۸- زاد المعاد في هدي خير العباد. کتیبی دیکه شی لیوه دهر هاتووه به ناوونيشانى (الطب النبوي)، هه نديکی تر ناويان ناوه (الهدى النبوي).
- ۱۹- شفاء العليل في مسائل القضاء والقدر والحكمة والتعليل. هه نديکی دیکه ناويان ناوه: (القضاء والقدر).
- ۲۰- الصواعق المرسلة على الجهمية والمعتلة.
- ۲۱- طريق الهجرتين وباب السعادتین.
- ۲۲- الطرق الحكمية في السياسة الشرعية، به ناوونيشانى (الفراسة) ش چاپ کراوه.
- ۲۳- عدة الصابرين وذخيرة الشاكرين.
- ۲۴- الفروسية.
- ۲۵- الفوائد.
- ۲۶- فوائد الحديثية.

۲۷- الکافية الشافية في الانتصار للفرقة الناجية، هندیکی دیکه ناویان ناوه: (الشافية الکافية). بریتیه له قه سیده ی نوونییه دهر باره ی سونهت. ۲۸- الکلام علی مسألة السماع.

۲۹- الکلم الطیب والعمل الصالح، که بریتیه له: (الوابل الصیب من الکلم الطیب).

۳۰- مدارج السالکین بین منازل ، نامیلکه یه کی لی دهر هاتووه سه بارهت به قسه کردنی له سهر فهرمووده ی: (بدأ الدین غریباً...) به شیوه ی سهر به خو چاپ کراوه.

۳۱- مفتاح دار السعادة ومنشور ولاية العلم والإرادة.

۳۲- المنار المنيف في الصحيح والضعيف.

۳۳- هداية الحیاری في أجوبة اليهود والنصارى.

ئهمانه گرنګترین کتیبه چاپکراوه کانی ئيبن قهيم بوون، کتیبګه لی دیکه ی هه ن تا ئیستا چاپ نه کراون، زوربه ی هه ره زوری ئه وانه ی چاپ نه کراون دیار نین و ون بوون، هوکاري ئهمه ش شیخ ئه لبانی په حمه تی خوی لی بی باسی ده کات و ده لی: (یه کی له و میرانه ی که له سه ده کانی رابردوودا دهستی به سهر دیمه شقدا گرت، پیاویکی خاوه ن مال و ده سه لات بوو. خاوه نی بیرو پای حلوول و ئیتیحاد بوو، بو سهر خستنی مه زه به که ی خوی، هه موو دانراوه کانی ئيبن ته یمییه و ئيبن قه یمی قوتابی کو کرده وه و سووتاندى. ئه گه ر نه یتوانیبا قه ناعت به خاوه نی کتیبه که بکات به سووتاندى، ئه وایلی ده کړی، یاخود لی وهر ده گرت. له وانه یه هوکاري دیکه شی گرتیبته بهر بو له ناوبردنی ئه و نووسراوانه^(۱).

وه فاتى:

ئېبن قه یمیم، له سالی (۷۵۱) ک، شه وی پېنجشه ممه، له سیژدهی مانگی
 ره جهب، له کاتی نویژی عیسا، له تهمه نی شیست سالی، وه فاتى کرد. بو
 به یانییه کهى و له دواى نویژی نیوهړو له مزگه وتی ئهمه وی نویژی له سهر
 کرا. پاشان له مزگه وتی جهراح، خه لکیکى زور ئامادهى ناشتنی بوون، له
 شاری دیمه شق و له گوړستانى (الباب الصغیر) له لای باوکی نیژرا. په حمه تی
 خوايان لی بی^(۱).

(۱) ئهم پوخته یهم له ژيانى ئېبن قه یمیم، په حمه تی خواى لی بی، له پېشه کیى کتیبى
 (جلاء الأفهام) دهر هیئاوه، ئه ویش له چهند سهرچاوه یه کی خواستو ته وه. (وه رگیږ).

«هه رکه سی پهروه ردگاری بناسی، ئه و ناسینه به شیوه یه ک سه رقالی
ده کات ناپیرژیتته سه ر شوینکه وتنی هه وا و ئاره زووه کانی»

«ئه وهنده شکو و پایه دارییه ت به سه که تو به ندهی ئه ویت، ئه وهنده
فه خر و شانازییه شت به سه ئه و پهروه ردگاری تو یه»

«په روه رگاری بهرز و مه زن له قورپانی پیروژدا بانگی بهنده کانی ده کات له دوو ریځه وه بیناسن: یه که میان: پامان و وردبوونه وه له دروستکراوه کانی، دووه میان: تیځکرین و بیرکردنه وه له ئایه ته کانی. یه که میان بریتییه له به لگه و نیشانه بینراوه کان، دووه میشیان بریتییه له ئایه ته بیستراو و درکپیځراوه کان»

«له گه وره ترین نیشانه کانی ستهمله خوځردن و نه فامی نه وه یه: ریژ و شکو و گه وره یی له خه لک بخوازی، که چی دلت به تال بی له به گه وره گرتن و ریژگرتن له په روه ردگار، تو له بهر به گه وره گرتن و ریژگرتن له خه لک خوت له چه ندین حال و بارودوخی نه شیاو ده پاریزی و به دوور ده گری، که چی به بونه ی ریژنه گرتن و به گه وره نه گرتنی په روه ردگار لات ئاساییه له سه ره همان نه و حال و بارودوخی نه شیاو ده د بټینی»

«هه رکه سی پشت هه لکا له خوځشویستن و به ندایه تی و گوږپرایه لیکردنی په روه ردگار، دوو چاری به لا و تاقیکردنه وه ی به ندایه تی و کوپله بوون و خوځشویستن و خزمه تکردنی خه لکی ده بی»

«نه گهر بهنده بهیانی و ئیوارهی به سهردا هات و جگه له خوا
هیچ خهم و خهفه تیکی دیکه ی نه بوو، خوا ههموو پیویستی و
حاجه ته کانی بو ده خاته نه ستوی خو ی، ههرچی بو نه و بهنده یه
گرنگ و جیبایه خه، په روه ردگار خو ی بو ی جیبه جی ده کات»

«که سی نه زان له لای خه لکی سکالا له خوا ده کات، نه مه ش نه و په پری
نه فامی و نه زانییه به سکالا لیکراو و سکالا له لاکراو، چوونکه نه گهر
په وره ردگاری خو ی بناسیایه، سکالا ی لی نه ده کرد؛ به هه مان شیوه
نه گهر خه لکیشی بناسیایه، سکالا ی له لا نه ده کردن»

«چیژ و له زهت شوینکه و ته ی خو شه ویستییه. به به هیژ بوونی
خو شه ویستی نه میښ به هیژ ده بی و به بی هیژ بوونیشی بی هیژ
ده بی. ههر کاتیک ئاره زوو کردن و خو شو یستن و شه وق و تاسه ی
مه حبووب به هیژ بوو، له زهت و خو شیی ویسآل و پیگه یشتن و
چاوپیکه و تنی ته واوتر و کاملتر ده بی»

«له گهل خواډا راست به، نه گهر راست بووی، نه وا له نیوان سۆز و لوتفی نه ودا ده ژیت، (سۆزی نه و ده تپاریزی له هه رشتیک که حه زهری لی ده که یت؛ (لوتفی) شی پازیت ده کات له ئاست هه رشتیک که بو ی ته قدیر و نه ندازه گیر کردووی»

«هه ر کریکاریک ده یه وی بزانی قه در و پیزی لای گه وره که ی چه نده، با سه یری خو ی بکات و بزانی گه وره که ی چ کاریکی پی سپاردوو ه و به چ کاریکه وه سه رقالی کردوو ه»

«بزانه! ریپوار پیگه ی به ره وخواچوون به دل و به هیممه تی ده بری، نه ک به جه سته ی. له هه قیقه تدا ته قواش^(۱) ته قوای دل، نه ک ته قوای نه ندامه کان»

(۱) له نه سلدا ته قوا وشه یه کی عه ره بییه، له کوردیدا پارێزکاری ی بو به کار دی، به لام هه ندی وشه له بهر زۆر دووباره بوونه وه یان وه ک کوردییان لی ها تووه و مانا کانیان پوونه، بویه ئیمه ش وه ک خو ی به کارمان هیناوه ته وه. (وه رگیر)

«بهنده پهردهيه ګي هه يه له نيوان خوځي و خواډا (که بریتيه له سنووري شته حهرامکراوه ګان)، پهردهيه ګي دیکه شي هه يه له نيوان خوځي و خه لګدا (که بریتيه له حهيا و ئاپروو). ههرکه سي پهردهي نيوان خوځي و خوا هه لمالی^(۱)، خواش پهردهي نيوان ئه و و خه لګ هه لده مالی (واته: حهيا و حورمهت و ئاپرووي له نيو خه لګدا ناميني)»

«سهر نيه خزمه تګاريک خوځي بو خواونه ګه ي زهليل و ګويږايه ل بکا و له خزمه تګرديدا تووشي بيڅاري و بيتاقه تي نه بي، چوونکه خزمه تګار حاجهت و پيوستيه ګاني لای ګه وره ګه يه تي. سهر ئه وه يه ګه وره به و هه موو بيڅاري و بيپيوستسي و دهوله مه ندييه ي، ګه چي خوځي له خزمه تګاره ګه ي رپيش بکا و به جوړه ها چاکه و به خشش دلسوزي خوځي بو دهر بري»

«سهر نيه هه ژار و خواهن پيوستيه ګه ئه و ګه سه ي خوځش بوي ګه چاکه ي له ګه ل کردووه، سهر ئه وه يه چاکه کار باباي هه ژاري خوځش بوي»

(۱) واته: سنووره ګاني بيه زينتي. (وه رګير)

«خوای بهرز و مهزن فهرموویه تی: ^(۱)، واته: بهره وخوا پابکه ن،
 حه قیقه تی پاکردنیش بریتییه له هه لاتن له شتیځ بۆ شتیځی دیکه،
 ئه میش دوو جوړه: هه لاتنی خوښبه ختان، هه لاتنی بهدبه ختان.
 هه لاتنی خوښبه ختان هه لاتنه بهره و خوای بهرز و مهزن، هه لاتنی
 بهدبه ختانیش هه لاتنه له خوا، نه ک هه لاتن بی بوی»

«بۆ بهنده پهروهردگار یځ هه یه، هیچ چاریځی نییه، هه رچو نیځ
 بی هه ر پیی دهگا و وروبه پرووی ده بیته وه، مال یځیش هه یه له
 داهاتوویه کی نزیکا تییدا داده سه کنی، بویه پیویسته له سه ری
 پهروهردگاری رازی بکات بهر له وهی بچیته وه لیکای. مال هکه شی
 ئاوه دان بکاته وه بهر له وهی بگوازیته وه بوی»

«نه گهر په گورپېشه ی ماریفه ت له زه ویی دلدا چه سپا، نه وا دره ختی
خوښه ویستی لی ده پروی. کاتیکیش خو ی گرت و به هیز بوو، نه وا
تاعه ت و گوړپرایه لی لی به ره هم دی، نه و دره خته به به رده وام^(۱)
واته: هه موو کاتیکی به ئی زنی نه و خوابه ی دروستی کردووه به رده دا
و به ره هم می ده بی.»

«مه خلوق نه گهر لی ترسای، لی راده کهیت و دوور ده که ویتته وه،
په روه ردگار نه گهر لی ترسای و سام و هه بیته ت لی کرد، هوگری
ده بیت و لی نزیکی ده بیته وه»

«له دلدا بیئو قره بییه که هه یه به پروو کردنه خوا نه بی دانامرکیته وه،
هه ستر کردن به ته نیاییه که هه یه به هوگر بوون و نزیکی له خوا نه بی
لا ناچی، دلته نگی و خه م و خه فه تیکی هه یه به دلخو شبوون به
ناسینی خوا نه بی ناروا»

«ههركهسى خوا بناسى، تاسه و شهوقى بۇ ده‌بى، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى
ماريفه‌ت و ناسينيش كۆتايى نايه، كه‌واته: تاسه و شهوقى
عاريفيش كۆتايى نايه»

«فهرزترین جيهاد جيهادی نه فس و ههوا و شهيتان و دونيايه.
که سې ټه گهر جيهادی دوژمنه په نهان و شراوه و نادياره کانی
نه کړدې، ټهوا ناتوانی جيهادی دوژمنه ديار و ئاشکراکانی بکات»

«که سې خو ی بناسې، ټهو خو ناسينه سه رقالي ده کات به چاک کړدنی
عه ييه کانی خو ی و ناپرژيټه سه رعه ييو عاری خه لک»

«سەرکەوتن و سەرفرازى بۇ ئەو كەسەى ئەوئەندە بە چاککردنى
 عەيىبەكانى خۇى سەرقالە، ناپرژىتە سەر باسکردنى عەيىبى خەلك.
 قور بەسەر ئەو كەسەى عەيىبەكانى خۇى لەياد کردوو و خۇى
 يەكلا کردۆتەو و بۇ شەوینكەوتن و باسکردنى عەيىبوعارى خەلك.
 هىي يەكەميان نیشانەى خۆشبهختىي خاوەنەكەيەتى و هىي
 دووهميشيان نیشانەى بەدبهختى»

«توورەبوونت بە کوٲ و زنجيرى نەرمونيانى و لەسەرخۇيى
 بيهستهو، چوونكە توورەبوون سەگيكي هارە، ئەگەر بەرى بەدى و
 بەرەللای بكەى، شتەكان خراپ دەكات و تىكوپيكيان دەدا»

«زەوى فيترەت پانوپۆر و فراوانە، گونجاو و بۇ هەر درەختيک تييدا
 بچيىنى و سەوز يىت، ئەگەر درەختى ئيمان و تەقوات تييدا چاند،
 ئەوا بەروبوومەكەى برىتتى دەبى لە چيژ و شيرينيى ئەبەدى، خۇ
 ئەگەر درەختى جەهل و هەوا و ئارەزووى تييدا بچيىنى، هەموو
 بەروبوومەكەت تفت و تال و بيژليکراو دەبى»

له باره ی
به لا و تاقیکردنه وه و
نارامگری

«هه رکه سی خوا بو به هشت خه لقی کردی، به به رده وام
دیارییه کانی له ناخو شی و زه حمه تی و نار ه حه تییه وه بو دی.
هه رکه سی کیش خوا بو ناگر خه لقی کردی، به به رده وام دیارییه کانی
له هه وا و نار ه زوو و خو شییه کاتییه کانه وه بو دی»

«هه رکه سی که مالی ناخیره تی بو دهر که وت و ته ماشای کرد،
فیراقی دونیای له لا سه هل و ئاسان ده بی»

«شهرت نییه هه موو جارې به لا بو سزا و ئه شکه نجه ی ئینسان بی،
به لکوو هه ندیک جار بو پاک و پالفته کردنیه تی»

«هه رکه سی چاویک بېرېته شیرینی پاریزراوی و سهرنجی بدا،
تالی و قورسیی ئارامگرتنی له لا سووک و ئاسان ده بی»

«کاتی ئاده م سه لامی خوی لی بی ویستی به هو ی خواردنی
دره خته که وه به هه تاهه تایی له به هه شتدا بمینیتته وه، به دهرکردن
لیی سزا درا. کاتیکیش یوسف سه لامی خوی لی بی به هو ی ئه و
که سه وه که خه ونه که ی دیتوو ویستی له گرتوو خاته دهر بچی،
چه ند سالیک تییدا مایه وه^(۱)»

(۱) که واته: هه موو ئه و شتانه ی که به نیاده م ده یانخوازی، پیویسته له خویان داوا بکا،
به پیچه وانه وه، ئه گهر له غه یری خوی خواست، ئه و ده بیته دهر د و ئافه ت و به لا بو
ژیانی دونیا و ئاخیره تی. (وه رگیپر)

«ئېيلىس به دەر کرانی ئادەم له بهه شتدا دلخوش و شادمان بوو،
نه یزانی شوږبوونه وهی مه له وانیکي زور شارهزا له قوولایی دهریادا
بو دهرهینانی گه وهه ر و مرواری به رزاییه، نه ک شوږبوونه وه و
نزمایی»

«ئه گهر په روه ردگار په ردهی نهینیه کانی بو بهنده کهی هه لمالی،
پیشانی بدا که چوڼ کار و فرمانه کانی بو بهرپوه دها و له دایکی
خوی بوی به به زه بیتره، ئه وا دلی بهنده به خوشه ویستی خوا
ده تویته وه و به شوکرانه بژیړی و سوپاسکردنی پارچه چارچه ده بی»

له باره ی چاکسازیکردن له دل

«وهک چۆن جهسته به هۆی نه خوۆشکەوتن سوود له خواردن و
خواردنه وه نابینی، به هه مان شیوه (دل) یش ئه گهر دوو چاری
نه خوۆشیی ئاره زوو په رستی بوو، ئامۆژگاری تییدا جیگه ی نابیتته وه»

«دلره قبوون به هۆی زیده پرویی کردنه له چوارشت: خواردن، نوستن،
قسه کردن، تیکه لاوی»

«دل یش وهک جهسته نه خوښ ده که ویت، شیف و
چاره سه ریبه که ی له توبه و خوږا راستندایه. هه روه ها، به هه مان
شیوه ی ئاوینه تووشی له که و پیسی ده بی، پاکژ بوونه وه که ی
له زیکر و یادی په روه ردگار دایه، دوو چاری بی بهرگ و پوښاک ی
ده بیټ، بهرگ و پوښاک و جوانیبه که ی له ته قوای خوادایه. برسی
و تینوو ده بی وهک چوڼ جهسته برسی و تینووی ده بی، خواردن و
خواردنه وه که ی له ماریفه ت و خوښه ویستی و ته وه کول و ملکه چی
و خزمه تکردندایه»

«دلیک کوټ و بهند و په یوه ست بووبی به ئاره زوو، زوهد و وهرعی
بو ناچیتته سهر^(۱)»

(۱) واته: تا کوټایی ته مه نی ناتوانی له سهر زوهد و وهرع بهرده وام بی. (وهرگیږ)

«دل) شه ش شويني هه يه و حه و ته مي بو نيه، له و شه ش شوينه دا
هاتوچو ده کات، سيياني نزمه، سيياني به رزه، سي شوينه نزمه که ي
که هاتوچوي تيڊا ده کات بریتين له: دونيا يه ک که بوي پازاوه ته وه،
نه فسيک خه يال و خه ته رهي بو دروست ده کات، دوژمنيک
وه سوه سه ي بو ده کات - ئه م شوينانه شويني پوچه نزمه کان،
به رده وام تياندا دين و ده چن. سي شوينه به رزه که ش بریتين
له: زانستيک که بوي پوون بوته وه، عه قليک که ئاراسته ي ده کات،
په رستراويک که ده يپه رستي - دلّه کان له م شوينانه دا دين و ده چن»

«بو به نده هيچ سزايه ک له دلره قبوون قورستر نيه»

«ئه وانه ي دلّه کاني خو يان به دونيا سه رقال کرد، ئه گه ر بيت و به
خوا و ئاخيره تيان سه رقال کرد بابه، ئه و دلّه کانيان له فه رماييشت
و به لگه بينراوه کاني ئه و دا جيلوه يان ده کرد. به نه يني عه جيب و
سوود و قازانجي نايابه وه ده گه پانه وه لاشه ي خاوه نه کانيان»

«هه رکه سې سافې و پاکیې دلې دهوئ، با خواي پهره ردگار به پيشی
هه وا و ئاره زووه کانی خوئ بخا»

«کاولبوونی دل له ئه مينبوون له سزای خوا و بيئاگاييدايه.
ئاوه دانکردنه وهشی له ترس و يادی خوادايه»

«جيی سه رسوورمانه که سې حاجه ت و پيوستيه کی دیته پیش،
حاجه ت و پيوستيه که ی وای لی ده کات پروو بکاته خوا بو ئه وهی
بوئ جيبه جي بکات. که چی له بهر نه فامی و پشتکردن له خوا خوئ
پروو به پرووی ئه و پرسياره ناکاته وه که بوچی دلې مردووه، دلې خوئ
له نه خوشيه کانی وهک: گومان و ئاره زووپه رستی چاره سه ر ناکات.
به لام دل ئه گهر مرد، ئه وا هه ست به سه ريپچیی پهره ردگاری ناکا»

«ئەگەر دل به زىكر و يادى خوا نان درا، به بىر كرده وه و تىرپامانىش
ئاو درا، ههروه‌ها له پىسى و دهغه‌لىش پاك كرايه وه، ئەوا شتى
عه جايه ب و سه‌رسوورپه‌نهر ده‌بىنى، حىكمه‌ت و دانايى تى
ده‌ئاخنى»

«هه‌رگىز خۆيه‌كلا كرده وه بو خوا له لايه‌ك و هه‌ز كرده به مه‌دح و
سه‌ناى خه‌لكى له لايه‌كى تر له دلپىكدا كو نابنه وه»

له باره ې
بانگه پښتکردن بو نه جامدانې
تاعهت و گوپرايه لې

«بهنده بهردهوام باوهش بو تاعهت و گوپرايه لې خوا دهكاته وه
و هوگري ده بې و حهزي پې دهكا و پېشي دهخا، تا واي لې دې
پهروهردگار به په حمهت و بهزه بې خوې فرېشته ې بو دهنېرې تا
به گهرمي هانې بدات و پتر پېداگر بې له سهر نه جامدانې تاعهت
و عېبادهت. نه و فرېشته نه له سهر جېگه ې خه و له دانېشتن و
مه جليسه كاندا بېزاري دهكهن و واي لې دهكهن مه يلى بو عېبادهت
بچېته وه»

«ماده م تۆ له نويزدای، که واته: بهردهوام له درگه ی پاشا دده ی،
که سيکيش بهردهوام له درگه ی پاشا بدات، بوی ده کرېته وه»

«ئەگەر دل به نووری تاعه ت پرووناک بوويه وه، ئەوا هه وری خیر
و چاکه له هه موو لایه که وه پرووی تی ده که ن، خاوه نه که ی له
تاعه تی که وه بۆ تاعه تی کی دیکه ده به ن، به م جوړه بهردهوام له نیو
تاعه ت و عیباده تدا ده مینیتته وه»

«بهنده له بهردهم پهروهردگاریدا دوو وهستانی هه یه: وهستانیځک له نوږډا؛ وهستانیځک له پوژي لېقا. ههرکه سی هه قی وهستانی یه کهم بدات، وهستانی دووهمی له سهر ئاسان ده بی؛ ههرکه سیځیش که مته رخه م بی له وهستانی یه کهم و هه قی خو ی پی نه دا، وهستانی دووهمی له سهر قورس ده بی. پهروهردگاری بهرز و مه زن ده فهرمووی: الإنسان. واته: هه ندی کاتی شه ویش سوجه دی بو بیه و شه وگاریش ته سبیحاتیځی دریژی بو بکه، نه و له خوا بیځه به رانه شتی حازربه ده ستیان هه ز لیه که رابواردنی دنیا یه و پاش مردنیان پوژيځی قورس و گرانبار له پاش خو یان جی دیلن بی نه وهی هیچیان بو کرد بی، که نه ویش پوژي قیامه ته.»

«ههرکه سی ده یه وی له دنیا دا نیشته جی باخچه کانی به هه شت بی، با هاو نشینی مه جلیسی زیکر بی، مه جلیسه کانی زیکر باخچه کانی به هه شتن»

«خپڙ و سه ده قه کاريگه ريبه کي سه رسوورهيڻه ري هه يه له سهر
لاچووني جوڙه ها دهر د و به لا، ته نانه ت ٿه گهر خاوه نه كه ي خراپه كار
يا خودسته مكاريان كافريش بي! خوا به هو ي خپڙ و سه ده قه كه يه وه
جوڙه ها به لاي له سهر لا ده با. ٿه مهش كار و فرمانيكي مه علوم و
زانراوه له لايهن خه لکه وه به گشتي چ تاييه ت بن، چ ره شوکي.
خه لکي گو ي زه وي هه موويان دان به و راستييه دا ده نين، چوونکه
شتيکي ٿه زموونکراوه و تاقبيان کردو ته وه»

«خانوو و باله خانه ي به هه شت به هو ي زيکره وه بونياد ده نري،
هه رکاتي باباي زيکره ر له زيکره كه ي وه ستا، فريشته کانيش له
بونيادناني خانوو هه كه ي ده وه ستن»

«نموونه ی له دایکبوون و گه شه کردن و زیادبوونی تاعهت، وهک
 ده نکیک توو وایه که چاندووته، ده بیته درخت، پاشان بهر ده گری،
 بهر که ی ده خو ی، ده نکه که ی ده چینی. هه رکاتی شتیکی لی بهر
 ده گری، بهر که ی ده پنی، ده نکه که شی ده چینیه وه. سه ریچی
 و گونا هیش به هه مان شیوه. که سی عاقل و ژیر له م نموونه یه
 راده مینی، له پاداشته کانی چاکه کردن چاکه که ی دوا ییه، سزای
 خراپه ش بریتیه له خراپه که ی دوا یی - چاکه چاکه به دوا ی خویدا
 دینی و خراپه ش به هه مان شیوه»

«نه گهر به ته نیاش مایته وه، پیچه وانه ی ئاره زوی خه لک و
 روو کردنه خوا و پیغه مبهرت (ﷺ) لا قورس نه بی. خوا له گه لته. تو
 له ژیر چاودری و پاریزگاری نه ودایت. ته نها یه قین و سه برت له
 بیژینگ دها و تاقیت ده کاته وه»

«ماندوو بوون به نه نجامداني تاعهت و عيبادهت تيکه لاوي جواني
و چاكي بووه. له کوتاييدا له زهت و ئيسراحت به رههم ديني،
هرکاتي نه نجامداني له سهر نه فست قورس بوو، بير له وه بکه وه
ماندوو بوونه کهي کوتايي دي، به لام جواني و له زهت و خوشييه کهي
ده مينيتته وه. هر دوو کيان (ماندوو بووني نه نجامداني تاعهت له گهل
خوشي و له زهت و جوانييه کهي) بخه سهر ته رازوو، له پيشترينيان
پيش بخه»

«نه نجامداني تاعهت و عيبادهت به بي ئي خلاص، وهک ريواريك
وايه توره که کهي پر کردي له ورده به رد، له گهل خويدا ده يهيني و
ده بيا به بي نه وهي سوودي لي بيني»

«وه لّاهى ئادهم سوودى له عيززهت و شكوى {اسجدوا} و^(۱) پړى
{وَعَلَّمَ آدَمَ} و^(۲) تاييه تمه ندى {لَمَّا خَلَقْتَ بَدَنِي} و^(۳) شانازى
{وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي}^(۴) نه بينى. به لكوو ئه وهى سوودى لى بينى،
بريتى بوو له {رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا...}^(۵)»

«خۆشه ويستترين دروستكراو لای خوا ئه وه يانه زۆر داواى لى
ده كات. خوا ئه وه كه سانهى خۆش دهوین كه زۆر پيداگرى ده كه ن له
داوا كردن، ههركاتى به نده له پارانه وه و داوا كردندا پيداگرى بكات،
خۆشى دهوئ و نزيكى ده خاته وه و پيى ده به خشى»

(۱) واته: سوودى له و شكۆ و پړزه نه بينى كه خوا به فرشته كانی فهرموو: سوجهى
پړى بو بيه ن.

(۲) واته: سوودى له و پړزه خوا بيه نه بينى كه خوا ناوى هه موو شته كانی فير كرد.

(۳) واته: سوودى له و تاييه تمه ندى به ش نه بينى كه جيا له مه خلوقه كانی تر خودا
ده فهرمووئ: به ده سته كانی خۆم ئه وم دروست كرد.

(۴) واته: سوودى له و شانازى به گه وره به ش نه بينى كه خوا له پړخى خۆى فووى به بهردا كرد.

(۵) واته: كاتى سنوورى په روه ردگارى به زاند و سه رپيشچى كرد، سوودى له وانهى
سه روه نه بينى، به لكوو ئه وهى سوودى لى بينى ئه وه هه ست و شعورى به ندایه تى
و ئه وه پارانه وه بيه بوو كه خۆى و خپزانه كهى كرديان و گو تيان: په روه ردگارا! ئيمه
سته ممان له نه فسى خۆمان كرد.

«ئەگەر پیاوێکی ماندوو و هیاک بە بازەرگانی و کرپین و فروشتن
هەلێکی بێ گەران و ماندوو بوونی کار و کەسابەتی لە دەست بچێ،
کە بە هاکی بیستووەت دینار بێ، ئەوا لەبەر پەشیمانی و داخ و
حەسرەتی ئەو لە دەستچوونە هەردوو دەستەکانی خۆی دەگەزێ،
ئەو چی دەلێی بەرامبەر لە دەستچوونی نوێژیکی بە کۆمەڵ، کە
پاداشتەکی ئەوەندە زیاد دەبێ، زیاتر لە هەزار هەزار هەزار (واتە:
هەزار ملیۆن) پەنگە خوا زیاتریشی بکات؟!»

«پروکردنه خوای بهرز و مهزن. ملکه چبوون بوئی. پیپرازیبوونی.
دلپربوون له خویشو بستنی ئەو. خووگرتن به زیکر و یادکردنی.
دلخو شبوون و دلکرانه وه به ناسینی. پاداشتییک و به ههشتییک
پیشخراوه بو بهنده. ژیانیکی له م شیوهیه ئەوهنده بهرز و ناوازهیه،
ژیانى هیچ پاشایه ک پێى ناگات»

له باره ي هيممه تبه رزي

«به ربه ستي عاده ت و نه ريت ئاسان بكه، ئه گهر ئه و هيممه ته ي له
ناخ و ده رووني تۇدا هه يه تو ي به رز كرده وه، ئنجا به رزيت گه شه
ده كا و دهر ده كه وي. له وي پرووناكييه كانى عه زيمه ت و جدديه ت
بۇ دهر ده كه وي»

«پياوچاكان و بۇخواسولچاوان به هيممه تبه رزيان له خه لكانى
ئاسايى جيا ده كرئنه وه، نه ك به رهنك و شكل و شيوه يان»

«چه نده ها جار پاداشت هاتوټه دهرگات و له به رده رگاكت وه ستاوه،
به لام دهرگه وانه کانت که بریتین له (دوايي) و (به لکوو) و (خوزگه)،
یه خه یان پی گرتووه و نه یانه یشتووه بیته ژووره وه»

«گه وره ترین قازانچ له دنیا دا بریتیه له وهی: هه موو کات نه فسی
خوت بهو شتانه وه سهرقال بکه ی که بو قیامه تت له پیشترو
به سوودتن»

«ئهمرؤ بازار له گوړپیه و هه لنه گیراوه ته وه، پاره وپوول هه یه و
که لوپه ل و پیو یستیه کان هه رزانن، نه فسی خوت بکره وه. پوژیک
به سهرئه و بازار و که لوپه لانه دا دین به که م و زوری پاناگه ی. التغابن،
واته: ئه و پوژه (که پوژی دوايي) پوژی زیانباریه. الفرقان، واته:
بیر له و پوژه بکه وه که سته مکار له داخانا و له بهر په شیمانی خوی
له وهی که له دنیا دا سته مکاری کردووه دهستی خوی ئه گه زی»

«به بړيار و جدديوون و پيداگيريبييه وه له م دونيا فانييه ته نڼه، که به لا و ئافه تگه لی زوری له خویدا هه لگرتووه، پرؤ دهره وه. هه نڼاو به ره و فراوانی و کرانه وه بهاوی - که به هه شته - ئه و به هه شته ی که هه رگیز چاو وینه ی ئه وی نه بینيوه. ئه و به هه شته ی که هیچ داواکارییه ک تییدا پرت ناکریتته وه و هیچ خوښه ویستیکت تییدا لیت جیا نابیتته وه»

«هیچ چاریکت نییه، هه رچوئی بی دوو چاری وه نه وزی بیئاگایی و نوستنی هه وا و ئاره زوو ده بیت، به لام با خه وه که ت سووک و خه فیف بی، نه ک خه ویکی قوول»

«به فیروډانی کات له مردن قورستره، هه رچی مردنه ته نها له دونیا و خه لکه که یت داده برینئ، به لام به فیروډانی کات له خوا و ئاخیره ت داده برینئ»

«بهنده به گوږه ي (نيهت، هيمنهت، مه به ست، ئاره زووي له
 رازيكردي خوا، كاركردن بو دواړوژ) يارمه تي و مه ده د و چاوديري
 خوايي بو پيش دي. كه واته: چاوديري و ده ستيروبي له لايه ن
 خواوه، به نه ندازه ي هيمنهت و سه بات و ترس و ئاره زوو بو بهنده
 پيش ديت و پي دهرې. زيلله ت و سه رشوپيش به هه مان
 شيوه، به نه ندازه ي نه و شتانه ي باسما ن كرد بو بهنده پيش ديت و
 دوو چاريان ده بي»

«نه وه ي بو گه يشتن به پيگه و پيز و گه وره يي گه رمي هه تاوي
 نيوه رويا ن نه چيژي، نه و له ژير سي به ري پيز و گه وره ييدا پشو و نادا»

«هيژي تاسه و تامه زروبي بو گه يشتن به هيوا و ئامانچ، له لايه ك وا
 له خاوه نه كه ي ده كات بو نه و شتانه ي خوازياريه تي كو شش بكات،
 له لايه كي ديكه وه واي لي ده كات زور حه زه ر بكات له له ده ستي داني
 نه و شته ي كه ئوميده واره به ده ستي بي ني»

«هه ركه سي ڀيگه ي گه يشن به ئاخيره ت به ڀيگه يه كي دوورودريڙ
بزاني و وا هه ست بكا هيشتا زوري ماوه پي بگا، هه نگاوه کاني
به ره وخواچووني بيهيڙ ده بن»

له باره ی
هوکاره کانی گوناخ و
سهرپېچی، بانگه وازکردن
بو وازلیه ینانیاں

«نه گهر دل به تاریکی گوناخ تاریک بو، نه وا له هه موو لایه که وه
هه وری به لا و خراپه کاری پروی تی ده کهن، خاوه نه که ی له
گوناهی که وه ده به ن بو گوناهی کی تر، وه ک شه و کویریک که دوو چاری
شه ویکی تاریکی نه نگوسته چاو بوو بی، خو ی به ملا و نه ولادا دها و
دهستی له هیچ شتی گیر نابی»

«هه ندى جار به نده نه وه نده گيرودى گونا ه دې، ئولفه تى پيوه
ده گرى و حه زى لى ده کا و پيشى ده خا، تا نه وهى خوى گه وړه
شه يتانگه ليکى بو پړه وان ده کات، که نه و شه يتانانه هانى دده ن و
گهرمى ده که ن له سهر نه نجامدانى گونا ه و تاوان»

«گونا هه کان وهک برينى جه سته وان، له وانه يه يه کى له برينه کان
بيته مايه ي له ناوچوون و مردن»

«به رهنگارى خه يال و خه ته ره ي خراپ بيه وه، مه هيله به سهرتدا زال
بيت، نه گهر پروو به پرووى نه بيه ته وه و به رگرى له خوت نه که يت، نه و
خه يال و خه ته ره خراپانه ده بنه شه هوته و هي ممه تى نه نجامدانى
گوناح، ديسان نه گهر به خوت نه که وى و قولى لى هه لنه مالى و
به رهنگارى نه بيه ته وه به دژه که ي، نه و لیت ده بيه ته عاده ت و نه ريت.
نه و کات خو لیده ر باز کردنى له سهرت قورس ده بى و ناتوانى له ژير
باريدا بيه ته دهره وه»

«گوناح گوناحى ديكه به دواى خویدا دهیئن، یه کيکیان ده بیته
هوکاری له دایکبوونی ئه وهی تریان، تا وای لی دئ له سهر بهنده
قورس و ناره حهت ده بی وازیان لی بیئن. وهک هه ندی له پیشینانمان
گوتوو یانه: له سزاکانی گوناح ئه نجامدانی گوناحی دواتره، به
هه مان شیوه، له پاداشته کانی چاکه ئه نجامدانی چاکه ی دواتره»

«چون به عاقل هه ژمار ده کری ئه و که سه ی به هه شت بو شه هوته و
ئاره زووی ساتیکی که می دونیای ده فروشی!»

«هه موو گوناح و سه ریچییه کان ئه م دوو وه سفه یان تییدا کو
بوته وه: (دوژمنداری و رقو کینه) له گه ل (پشته لکردن له زیکر و
یادی خوا و له نویژ). خوشه ویستی و مه حه بیهت و ئولفهت به
ئیمان و کرده وهی چاکه وه گری دراوه، وهک پهروه ردگاری بهرز و
مه زن ده فهرمووی: مریم، واته: به راستی ئه وانیه باوه پریان به خوا
بووه و کاری چاکیان کردووه، خودای میهره بان له مه وپاش سۆز
و خوشه ویستی و ریژی (تاییه تییان) بو ئاماده ده کات، (ههروه ها
له لایه ن فریشته کان و ئیمانداران و نیشته جیکانی به هه شته وه)
خوشه ویست و ریژدارن.»

«ههركه سى ئه وهنده سام و هه بيه ت و ويقارى په روه ردگارى له
دلدا بى كه نه توانى سهرپيچى بكات، خوا له دلى خه لكيدا سام و
هه بيه ت و ويقارى پى ده به خشى. خه لكى وايان لى دى بچووكى
بو بكن و خويان له و به بچووكتر سهر بكن»

«يه كى له گه وره ترين سزاكانى گوناح و تاوان برىتييه له وهى: ئه و
گوناح و تاوانه په يوه ندى نيوان به نده و په روه ردگار ده پچرپنى.
به نده ش ئه گه ر نيوانى له گه ل خوا دا پچرا، ئه و اه موو هو كاره كاني
خير و چاكه لى ده پچرپى، له به رامبه ردا ده رگاي هه موو شهر و
خراپه يه كى به روودا ده كرپته وه»

«ئارامگرتن له سهر شه هوته و ئاره زوى حهرام ئاسانتره له
ئارامگرتن له سهر ئه و شتانه دى ده بنه هو كاري ورووژاندن و
دروستبوونى شه هوته و ئاره زوه كه»

«بهنده به هوۍ نه نجامدانی گوناح و بيئاگابوون له زيکر و يادی
 په روه ردگار، توووشی ئەم دهر د و به لا و ئافه تانه ی خواره وه ده بی:
 سه رنه که و تن و مؤفه قنه بوون له کار و کرده وه دا، پراو بووونی
 خراپ و نه گریس، شاردنه وه ی حق، خراپوونی دل، بي به ره می،
 کاتبه فيرؤچوون، ليدو ورکه و تنه وه ی خه لک، هه سترکردن به نامویی،
 وه لامنه درانه وه ی دوعا، دلره قبوون، نه مانی به ره که ت له رزق و له
 ته مه ن، بي به شبوون له زانست، به رگ و پو شاکي زه لیلی، سوو کبوون
 و بي ترخبوون له چاوی دوژمن، قيچکه ته نگي، توووشبوون به به لا
 و تاقیکردنه وه له لایه ن که سوکار و نزيکانی خراپ - که سانیک که
 دل بوگه ن ده که ن و کاتی ئينسان به فيرؤ دده ن، غه م و خه فه تی
 به رده وام، بارقورسی و ژيانته نگي، له شقورسی و ته مبه لی. ئەم
 دهر د و به لا و ئافه تانه به هوۍ گوناح و بيئاگاييه وه سه ر دهر ديئن
 و له دايک ده بن. وه ک چوون تووی دانه وي له له زه وي دا به هوۍ ئاوه وه
 سه ر دهر ديئي و گه شه ده کات، هه روه ها سوو تان به هوۍ ئاگره وه
 په يدا ده بی. دژي هه موو ئەمانه ش، له تاعه ت و گوپرايه ليی خوا دا
 له دايک ده بی»

«خوڙشي و لهزه تي حهرام له کاتي نه نجامدانيدا له گهل ناشيريني
و ناقولايي. تيکهل کراوه، دواي ته و او بوونيشي ئيش و نازار به دواي
خويدا ديني، نه گهر خوڙشي و لهزه تي حهرام زوريان بو هيناي، بير
له ته و او بووني لهزه ته که و مانه وه ي ناشيريني و ناقولايي و ئيش
و نازاره که ي بکه وه، پاشان هه ردو و کيان به راورد بکه و ته ماشاي
جياوازي نيوانيان بکه»

«هه رکه سي له پيناو خوادا واز له لهزه تيکي حهرام بيني، له قيامه تدا
پاداشته که ي به ته و او ترين شيوه وهر ده گريته وه، هه رکه سيکيش
ليړه وهر ي بگريته وه، له وي لي ي بيه ش ده بي، يان به ته و او ي وهر ي
ناگري، خواي گه وره هه رگيز لهزه تي نه نجامداني گوناحي وه ک
لهزه تي وازه ينان لي، وه ک يه ک لي نه کردوون»

«گوناح و خراپه کارییه کان نه خوښین و دوو چاری دل دهبڼ، وهک
چوڼ ئیش و نازار و تا نه خوښی جه سته یین و دوو چاری جه سته
دهبڼ. نه خوښ سړوشتی وایه، کاتییک به ته وای له نه خوښییه که ی
چاک ده بیته وه، وهک پیښ نه خوښییه که ی یاخود چاکتر له پیښ
نه خوښییه که ی نان ده خوات، وهک نه وهی هه رگیز بیټیز و
نه خوښ نه بوو بی. به هه مان شیوه نه نجامدهری گونا هیش کاتی
له گونا هه که ی ده بیته وه، دوو باره حه زی نه نجامدانی گونا هی له لا
دروست دهبڼ، وهک نه وهی که میک پیښ ئیستا گونا هی نه کردبی»

«پوژوو بریتییه له به پوژوو بوونی نه ندامه کانی جه سته له
نه نجامدانی گوناح و سه ریچی. به پوژوو بوونی سکیش بریتییه
له خوگرته وه له خواردن و خواردنه وه. وهک چوڼ خواردن و
خواردنه وه پوژوو ی سک ده شکین و نایهیلن، به هه مان شیوه گوناح
و خراپه کارییش پاداشته که ی نایهیلن و به رو بوومه که ی خراپ و
گه نیو ده که ن، تا ده گاته نه و ئاسته ی وهک نه و که سه ی لی دی که
به پوژوو نییه»

له باره ی
مال و به ده سته یانی
ړزقور وزی

«ئهی نه و که سه ی داوای دهرگای بزړیوی ده که یت به بی کللی ته قوا،
سکالا له ده ست ته نگده ستی و ژیانی کولله مهرگی خوت ده که یت،
که چی ړیگهی هه له و گوناح و تاوانه کانت به سهر خوتدا فراوان
کردوون»

«گونا حکردن به ربه سستی دهر گای پزقورږزی و کار و که سابه ته، وهی
خوښه ویستمان (ﷺ) فه رموویه تی: {وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَحْرُمُ الرِّزْقَ بِالذَّنْبِ
يُصِيبُهُ} ^(۱)، واته: بهنده به هو ی گونا هی که وه که نه نجامی ددها له
پزقورږزی مه حرووم و بیبه ش ده بی»

«مال و سامان تا له ده ست دابی و نه چوویته نیو دلت، هر چه ند
زوروزه به ند بی زیانت پی ناگه یه نی، هر کاتیکیش چووه نیو دلت،
نه گه رهیچیش له ده ستدا نه بی، زیانت پی ده گه یه نی»

«نه وهی خوا دهیداته که سی سه خی و چاوتیر و به خشر، نایداته
که سی پژد و په زیل و ده ستقوچاو، نه وهی یه که میان خوا په وشت
و پزق و مال و مندا ل و هوکاره کانی بژیوی بو فراوان ده کات، وهک
پاداشتی که له هه مان په گزی نه و کاره ی ده یکات، که بریتییه له
خیرکردن و مال به خشین و سه خاوه ت»

له بارەى دۇنيا و حالى بەندە تيايدا

«دۇنيا رېگوزارە و شوئىنى مانەوہ نىيە، ئاخىرەت ئىشتمانى
هەقىقىيە و شوئىنى مانەوہ يە، ئەو شتانه ش كە ئىنسان ئارەزوويان
دەکا و ئومىديان بۇ دەخوازى، لە زىدى هەقىقى و شوئىنى مانەوہ دا
خوازىارن، نەك لە رېگوزاردا»

«هەرکەسى لە دۇنيا دەر دەچى (دەمرى)، يان ئەوہ تا لە گرتووخانە
ئازادى بووہ، يان دەچى بۇ گرتووخانە و بەند دەکرى»

«ئوهی له دونیادا رابرد خه ون بوو، ئه وهشی هیشتا ماوه و پرووی
نه داوه ته نها خوژگه و ته مه ناکردنه، کاتیش له نیوان ئه و دووانه دا
به فیرو ده چی»

«ئهی ئه و که سه ی شاره زایت و خاوه ن عه قل و ئه زموونیت، تائیستا
به های خوت زانیوه؟ ئه م که ون و کائیناته هه مووی بو تو دروست
کراوه»

«خوای په روه ردگار پازیبوونی به نده و ئه رخه یانبوونی به ژیا نی
دونیا، له گه ل بیئاگابوون له ماریفه ت و وردبوونه وه و کارکردن به
ئایه ته کانی کردو ته سه رچاوه ی به هیلاکچوون و به دبه ختی»

«ببه به کوپی ئاخیره ت، مه به به کوپی دونیا، مندا ل شوینکه و ته و
چاولیکه ری دایکیه تی»

«رەغبەت و ئارەزووکردن بۇ ئاخىرەت تەواو نابى و ناچىتە سەر
بەبى زوهد و دونىابەكە مگرى»

لەبارەنى
قورئان و زانست و
زانبارىنى

«ئەگەر دەتەوئ سوود لە قورئان بىيىنى، ئەوا: لە كاتى خوئىندەنەو و
گوئىيۇگرتنىدا دلت لە شتى دىكە خالى بكةو و ھەموو تىن و
تاوئىكى دلت با بۇ قورئان بى، گوئى بۇ قولاغ بكة بە جورىك لەگەل
ئەودا جزوورت ھەبى، وەك ئەوەى بەتەنيا تۇ بدوئىنى. لە راستىدا
ھەموو دواندەكانى قورئان لە سەر زمانى پىغەمبەرەكەيەو (ﷺ)
بۇ تۆيە»

«قورڼان شيفای ته واوی لایه بؤ هه موو نه خوښییه پوحي و
جه سته یی و دونیایی و قیامه تییه کان. که سې شيفا له قورڼان
نه خوازی، خوا به هیچ شتیکی دیکه شيفای نادات»

«هه موو نه و مهدح و ستاییشانه ی له قورڼاندا بؤ بهنده
هاتوون، بریتین له بهروبوومی زانست و ماریفهت، هه موو نه و
سهرزه نشتانه ش که بهنده ی پې سهرکوڼه کراوه، له جه هل و
نه فامیی بهنده وه سهرچاوه یان گرتووه»

«باشترین شتیک دل به دهستی بیڼی و بهنده به هوپه وه له دنیا و
ئاخیرهت پله و پیگه ی بهرز بیټه وه، بریتیه له: عیلم و ئیمان»

«نه گهر زانست به بی کرده وه سوودی هه بووايه، نه وا خواي
پهروه ردگار زه می پیاوani ئایینی نه هلی کیتابی نه ده کرد، به
هه مان شیوه نه گهر کرده وه ش به بی ئیخلاص سوودی هه بووايه،
سهرزه نشتی مونا فیق و دوو پروواني نه ده کرد»

«رېزوپیږی زانست به گوږه ی رېزوپیږی زانراوه که و پېوېستی و
حاجه تی ئینسانه به و شته زانراوه، له مه شدا هیچ زانراویک له پېشتر
نییه به ناسین و بوونی ماریفه ت به خوا و نه و شتانه ی پېوېسته
بزانیږ له و پېناوه دا»

«زانست و زانیاری نه و ونده رېزوپیږ و گه وره ییه ی به سه که ئینسان
له پهره ردگاری جیهانیان نزیک ده خاته وه و به جیهانی فریشتانی
ده گه یه نی، نه مه سه ره پای نه وه ی که عه زیزوون له دنیا و ئاخیره ت
به ستراوه ته وه به زانست و مه رجدار کراوه به به ده سته یږانی»

«پاکې بو نه و خوایه ی که فه رمایېشته کانی خو ی کردوون به:
ده رمانی دل.

پوونکه ره وه ی ئیمان و راستیه کانی ئیمان.
بانگه یشتکاری ژیانیکې نه به دی و به هه شتیکی نه براوه.
رېنوینیکار بو رېگای راست»

له باره‌ی
ئاقىبه‌تچاکی و
ئاخیر شه‌ری

«کەسى بهر له سهلامدانه‌وه‌ی نوێژ ده‌ست‌نوێژی بشکێ، پکاته‌کانی
پیشتری به‌تال ده‌بنه‌وه، کەسى بهر له خۆرئاوا بوون فتار بکاته‌وه،
پۆژووی هه‌موو پۆژه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌چێ، کەسی‌کیش له‌کو‌تایی
ته‌مه‌نیدا پوو له‌خراپه‌ بکات، هه‌ر به‌و پوو‌وه‌وه‌ ده‌چیته‌وه‌ لای
په‌روه‌ردگار»

«گێلترین کەس ئه‌وه‌یه‌ له‌ کو‌تایی سه‌فه‌ره‌که‌یدا گومرا ده‌بێ، له
کاتی‌که‌ له‌ کو‌تا مه‌نزلی نزیک بو‌ته‌وه‌»

«ژياني پاکوپوخت و حه قيقی ژياني ټه و که سه يه که به پروالته
و به په نهان وه لامي خوا و پيغه مبه ره که ي (ﷺ) داوه ته وه، ټه وان
هه ميشه زيندوون، ټه گه رچی به جهسته ش دونيايان جي هيشتب،
هه ندي له وان به مردوو هه ژمار ده کړين، ټه گه رچی به جهسته ش
زيندوو بن»

«به دبه ختترين که س ټه و که سه يه که مه حرووم و بيښه ش ده بي له
ره حم و به زه يي خواي گه وره، ټه مه له کاتيکدا ره حم و به زه يي خوا
هه موو شتيکي گرتو ته وه»

«ټه گه ربه راست و دروستي برياري تو به ت دا، تو به که ت له ناخي دلته وه
هه لقولا، ټه واهه رچي گوناح و خراپه کاري به کاني پيشووه هه مووت
له ناو بردوون، وهک ټه وه ي بوونيان نه بووبی. خو شه ويست (ﷺ)
فه رموويه تي: {ټه و که سه ي له گوناح و تاوانان ده گه رپته وه و تو به
ده کات، وهک ټه وه وايه هيچ گونا هي نه بووبی} ^(۱)»

(۱) أخرجه ابن ماجه برقم (۴۲۵۰)، والطبراني برقم (۱۰۲۸۱).

له باره ی هوکاره کان و نه نجامه کانیان

«بناغه و بنچینه ی خیر و شهر بریتیه له: پامان و بیرکردنه وه،
فیکر و بیر ده ستپیک و سهره تای ویست و خواستنه له وهرگرتن و
وازیه یان و خوشویستن و رقلی بوونه وه»

«هرکه سی له خه یال و خه تهره و فیکریدا نزم و په ست و سووک
بوو، له هه موو کاره کانی دیکه شیدا هه ر وا ده بی»

«مه گهر ئه وانه ی پشک و به شیکی گه وره یان پی عه تا کراوه و
مؤفه قن، ئه گهر نا هیچکس مؤفه ق و سه رکه وتوو نابی له ناسین و
زانینی کلیله کانی خیر و شهر و په چاوکردنیان، خوی پاک و تاک بو
هر خیر و شهریک کلیلیک و دهر گایه کی داناوه، به هو ی ئه و کلیله وه
له دهر گاکه ده چیته ژووره وه، له سه ر به نده پیویسته گرنگیه کی
زور بدات به ناسین و زانینی کلیله کان، بزانی ئاخو هر کلیله ی بو
کردنه وه ی کامه دهر گا دانراوه»

«ویستراو و هه زیپکراوی ئه مړو، به یانیی ناخو ش و ناپه سندی
به دوا ی خویدا دی نی؛ به پیچه وانه وه، ناخو ش و نار هه تی ئه مړو،
به یانیی ئیسراحت و پشو و به دوا ی خویدا دی نی»

«له و شته ههره گرنگانه ی که پیویسته به نده پشکنینی بو بکا و
به دوا یدا بگه ری، ناسینی ئه و شتانه یه که به هو ی که وتنه نیویان
و پیاده کردنیان کرده وه چاکه کانی پی هه لده وه شیته وه، بویه
پیویسته زور سوور بی له سه ر کرده وه کانی و هه زه ریان لی بکات»

«هه رکه سی له جیهان رابمینی و سهیری شهر و ناشووب و
ئاژاوه کانی بکات، بوی دهر ده که وی هه موو شهر و خراپه یه کی ئەم
جیهانه هوکاره که ی سه ریچیکردنی په یامبه ر (ﷺ) و دهرچوونه
له گوږپرایه لیکردنی، هه موو خیر و چاکه یه کی ئەم جیهانه ش
هوکاره که ی بریتییه له گوږپرایه لیکردنی»

له باره ی هاوړييه تی و شوینه واره کانی

«به سوودترین کهس بو تو پیاوړیکه دهرگای دلی خویت بو ده کاته وه
و ده ست کراوه ده کات له مامه له کردن له گه لیدا، تا نه وهی خیریک
له دلیدا ده چینی، یاخود چاکه یه کی له گه ل ده که ی، (به پیچه وانه وه،
که سانیک هه ن ناتوانی چاکه یه کیان له گه ل بکه ی، نه وه ند داخراون،
له کاردانه وه کانیان ده ترسی) نه و جوړه که سه باشتیرین یارمه تیده ره
بو نه وهی به هوپیه وه سوودت پی بگا و به ره و که مال و ته واویتی
بچیت، له راستیدا سوودگه یاندنت به و، وهک سوودگه یاندنی نه وه
به تو یاخود زیاتریش»

«نه گهر به نده ده يه وي چاو له که سيک بکات، با سه يري نه و که سه بکات ئاخو له نه هلي زيکره، يا خود له بيئاگايانه؟ ئايا هه وا و ئاره زوو به سه ريда زالّه و حوکمي ده کات، يا خود وه حي؟ نه گهر له و که سانه بوو که هه وا و ئاره زوو به سه رياندا زالّه و حوکميان به سه ردا ده کات، واته: له بيئاگايان بوو، نه وا با باش بزاني کاره که ي خوښه زايه دان و خو له ناو بردنه»

«حیکمهت و لیږاني پهره ردگار وا ده خوازي مروقه کان هه نديکيان به هو ي هه نديکي ديکه يانه وه کاره کانيان پايي بي و يه کتر ته واو بکه ن، بويه چاريان نيه و پيوستيان به يارمه تي و کو مه کي يه کتر هه يه»

«چ شتيڪ له وه زياني زياتره بو بهنده كه هينده كورتيښ بي،
هه موو هي ممهت و هه وليكي وه ستايته سهر خوچوواندن بهو
كه سانهي له گه لاياندا تي كه له و له هه مان په گهزي نه ودان. هه روه ها
هه موو هي ممه تيكي وه ستايته سهر شانازي كړدنې نه وان بهو. واته:
هه ركاتي بزاني نه وان شانازي پيوه ده كه ن، ئنجا هي ممه تي زياد
بي. نه وان بو هه رلايه ك بچن، نه ويش رپي نه و لايه بگريته بهر؟!
ته نانهت نه گهر نه وان بچنه نيو كوني مارميكه ش، پي خو شه
له گه لاياندا بچي و به دواياندا رابكا»

له باره ی
چەند شتېكى
جۆراوجۆر

«پېغەمبەر (ﷺ) ته قواي خوا و رەوشتجوانىي به يەكەوہ كۆ
کردۆتەوہ، چوونكە ته قواي خوا نيوانى بەندە و پەرورەردگارى چاك
دەكات، رەوشتجوانىيش نيوانى بەندە و خەلك چاك دەكات، ته قواي
خوا خوشويستنى خواي بۆ دەست دەخات، رەوشتجوانىيش وا له
خەلك دەكات خوشيان بویت»

«كەسى سوود له چاوه كانى وەر نہ گرى، سوود له گوچكە كانىشى
وەر ناگرى»

«له سیفه ته کانی گوډرېژ که به ئاژه لیکي که معه قل ناسراوه: پیاو
رپی پی تهی ده کات، له شه وی تاریک و له شوینی دووره وه پیی
ده چیته وه مال و گوډرېژه که مالی خاوه نه که ی پیده زانی، خو ی
رېگه ی خو ی ده زانی، هه روه ها جیاوازی ده کات له نیوان ئه و ده نگه ی
که ده یه وی رای بگری و بیوه ستینی، له گهل ئه و ده نگه ی که هانی
ده دات بو رویشتن. به راستی که سیک رېگه ی دوامه نزلی خو ی
پیڼه زانی که به هه شته، زور له گوډرېژ که معه قلتره»

«له ئایه ته کانی خوا رابمیڼه که بانگی به نده کانی ده کات بو
بیرکړدنه وه و تیږامان، کردوونی به ئایه تانیک که به لگن له سهر
که مالی قودره ت و ده سه لاتی، به لگن له سهر زانست و ویست و
حیکمه ت و مولکی، به لگن له سهر یه کتایی ئه و له په روه ردگاریتی
و په رستراویتیډا، پاشان ئه و ئایه تانه له گهل ئایه ته کانی که باسی
ئاخیره ت و به هه شت و ئاگر ده که ن له ته رازوو بده، ده بیڼی ئه وه ی
یه که میان به به لگه ترین شته له سهر ئه وه ی دووه میان، شاهیدن
بو ی، ده یان بیڼی له یه ک ده للاقه وه سه رچاوه یان گرتووه، له لایه ن
یه ک په روه ردگار و یه ک دروستکراوه وه هاتوون، المؤمنون»

«به هه مان شیوه حالی دوو پرووان به م شیوه یه یه که نووری ئیمانان
به نیفاق و دوو پرووی دهر و، گهرمی کوفر و گومان و دوو دلی له
دلیاندا ده مینیتته وه، گومان له نیو دلیاندا ده کولی، به ئاگر و کول و
گهرمی و ئه زیه تی ئه و گومانانه ش دلّه کانیاں له نیو ده چی، له دونیا دا
دلّه کانیاں به گومانگه لیکی هاوشیوه ی ژهر و ئاگر ته فروتونا ده بی،
له قیامه تیشدا خوی په روه ردگار به ئاگر یکی گهرمکه ر و په لامارده ر
دلّه کانیاں ده سووتینی»

ناوهړووک

- پیشه کدی وهرگير ۵
- ئين قه ييم له چهند ديريکدا ۷
- ناو و ره چه له کی: ۷
- ناوبانگ و شوره تی: ۷
- له دايکبوونی: ۸
- خيزانه که ی و چونیيه تی گه وره بوونی: ۸
- خوازيار بوونی بو زانست، گه شت و گه رانه کانی، پيا هه لگو تنی
- له لايه ن زانايان: ۱۰
- مامو ستا کانی: ۱۶
- له مامو ستا کانی دیکه ی ئين قه ييم: ۱۷
- قوتابيه کانی: ۱۹
- نووسراوه کانی: ۲۰
- وه فاتي: ۲۴

- له باره ي مامه له كړدن له گه ل پروه ردگار ۲۵
- له باره ي چاكسازي كړدن له نه فس ۳۳
- له باره ي به لا و تاقى كړدنه وه و ئارامگرى ۳۵
- له باره ي چاكسازي كړدن له دل ۳۹
- له باره ي بانگه يشت كړدن بو ئه نجامداني تاعت و گوپرايه لى ۴۵
- له باره ي هيمنه تبه رزى ۵۳
- له باره ي هوكاره كاني گوناح و سه ريچى، بانگه واز كړدن بو واز ليه ينيان ۵۹
- له باره ي مال و به ده سته ينيان رزقوروزى ۶۷
- له باره ي دونيا و حالى به نده تيايدا ۶۹
- له باره ي قورئان و زانست و زانيارى ۷۳
- له باره ي ثاقبه تچاكى و ئاخيره پرى ۷۷
- له باره ي هوكاره كان و ئه نجامه كانيان ۷۹
- له باره ي هاوپر يه تى و شوينه واره كاني ۸۳
- له باره ي چه ند شتيكى جوړاوجوړ ۸۷